

Aztán még mindenféléről beszélgetünk, mint akik már száz éve ismerik egymást, majd elbúcsúztunk és kiballagtam a felüljáróra a villamoshoz. Ahogy elgondolkozva álltam a villamosra várva, egyszer csak megszólalt mellettem: „az almát, amiért jöttél otfelejtetted” – mondta mosolyogva a bajsza alatt, és kezembe nyomva az almát már ment is. Lassan eltűnt az aluljáró sötét lépcsőjén. A villamos is megjött. Hazamentem. A beszélgetést egy diktafon rögzítette. Összeállította: Molnár Gyula és Farkas István

INCZÉDY PÉTER

MIRŐL MI JUT AZ ESZEMBE...

Kajsziarackvirág nyílás idején

Hónapok óta egy csepp eső nem jutott a kertbe. Az első cseppek hűvökre gyűltek össze a csapadékmérőben. És belőlük is csak kettő millimétert mért a mércém a virágoskertben. Az elvetett borsó is épp-hogy elódugta levélkéit, a fokhagymák pedig még csak a gerezdek tartalékaiból bújtak elő. Ezt azért is gondolom így, mert tavaly a magszáron a bulbában összegyűlt apró hagymácskákból szintén készítettem két sort, de azokban még nyoma sincs a leveleknek. Egyedül a mák sorolt vígan a szomszéd kertjében. Burgonyaiültetéssel pedig kivárom a hónap közepét, pedig a kökénybokroktól már fehéren habzik a domboldal. A virágzó kökénybokrok szokták ugyanis megüzenni a krumpli ültetés kezdetének időpontját.

Legutóbb még az alvó rügyeket nézegettem a gyümölcsfákon, most már a metszésen és lemosó permetezésen is túl vagyok. Jani bácsi szomszédommal megvitattuk minden egyes gally eltávolítását, mielőtt valamegyünk az ollót ráfogta volna.

A márciusi meleg pedig azóta gyorsan kibontotta rózsaszín szirmait a kajsziarack fáknak s a még a méhek is megérkeztek gyűjteni belőlük.

Hirtelen tavasz lett, csak a madárodúknak nem lett lakója. Bezzeg a levélszekerény billenő ajtaját idén is le kellett ragasztanom, mert újra száraz fűszálakat himbált a szél a szűk röpnylásnak használt rés fölött.

Egyik napról a másikra kifesztek a bodza zöld levelei és az aranyfa is sárgán virít már a kerítés mentén. Ezt az aranyfán virágzó cserjét gyakran összetévesztik az aranyesővel, de míg az utóbbi a hüvelyesek rendjéhez és azon belül a pillangósvirágúak családjához tartozik, addig az aranyfa az olajfa-félék családjának tagja. Ezt a különbséget már csak azért is érdemes megjegyezni, mert az ugyancsak szép aranyló sárga virágú aranyesőnek minden része, de különösen a termése erősen mérgező alkaloidokat tartalmaz.

Ennyi történt hát, amikor körülnéztem a kertben. Lecsipkedtem még a málnasarjak tetejét is, hogy ne lógjanak nagyon túl a drótpárok fölött. Azután alaposabban szemügyre vettem az öreg almafa törzsét, amelynek kérge helyenként mintha hámlani kezdett volna. Rá is bukkantam a tettesre is. Egy tenyérnyi darabon, ahol levedlett a kérge ott kunkorodott a szübugár lárvája, egy fehéres színű, ráncos kukac. Megkukacosodott hát az almafa a szó legszorosabb értelmében.

Mert ugyan sokan sokszor kukacos almáról, szilváról, vagy éppen cseresznyéről beszélnek, ezekben azonban hernyó, vagy nyú a kártevő. Az almában, vagy a szilvában ugyanis többnyire valamelyik moly hernyója lakik, a cseresznyelégnek pedig nyú a lárvaállapota. Kukaccal viszont még a mogyoró termésének belsejében találkozhatunk, hiszen belőle is egy ormányos bogár lesz, ha befejezi a fejlődését. A kukac tehát olyan lárva, amelynek se lába, se szeme – ezért kukac.